

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **FAIR PLAY HOLDING, s.r.o.**, IČ 11927682, se sídlem Jeronýmova 62/24, Liberec, zast. Mgr. Karlem Volfem, advokátem, se sídlem Jindřicha Plachty 28, Praha 5, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2020, č. j. 17451-2/2020-900000-312, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2021, č. j. 51 Af 40/2020 - 31,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 4. 2020, č. j. 17451-2/2020-900000-312, bylo zamítnuto odvolání právní předchůdkyně žalobkyně společnosti VIKTORIAPLAY, a.s. proti rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 4. 3. 2020, č. j. 485432/2019-6100000-12. Tímto rozhodnutím byla právní předchůdkyně žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se dopustila tím, že v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách umístila na budově herny VIKTORIAPLAY v Hořovicích minimálně ke dni 3. 9. 2019 graficko-slovní reklamu na provozování hazardních her, a to ve formě opakovaného slovního označení „VIKTORIAPLAY“ spolu s vyobrazením čtyřlístku na každém ze tří oken herny a na jejím vstupu. Za uvedené jednání byla právní předchůdkyni žalobkyně uložena pokuta ve výši 15.000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 11. 2021, č. j. 51 Af 40/2020 - 31, zamítl žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalovaného. Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 6. 12. 2021 blanketní kasační stížnost.

[3] V podání ze dne 13. 12. 2021, které Nejvyšší správní soud obdržel téhož dne, však stěžovatelka uvedla, že bere v plném rozsahu kasační stížnost zpět.

[4] Podle § 47 písm. a) věty před středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.*

[5] Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu